

E. Garcia: Mozgy, mysle a stratené filozofie

- editor007 | 15. května 2024

SVĚT: Tolko lidí už prasklo pod všadeprítomným tlakem vládných institucí a ich komplikov z Big Media

Stojí za zmienku, že Aristoteles aj Platón podporovali otroctvo. Grécka demokracia bola obmedzená na relatívne malú časť obyvateľstva.

V matnej, bielom zahalenej hmle mojich ilúzií o našej slávnej minulosti som si predstavil Grékov v čase Sokrata, ako sa motali okolo Agory s výhľadom na Parthenon a diskutujú o tom, čo je na ľudstve najpodstatnejšie.

Hádali sa, diskutovali, konfrontovali sa, hádali sa a urovnávali spory alebo odchádzali z miesta s nejasnosťami visiáciami nad hlavou. Títo muži, na chvíľu oslobodení od bezprostredných túžob potrebných na prežitie, by mohli využiť svoju energiu na to, aby sa navzájom zaoberali tými naliehavými metafyzickými a filozofickými konceptmi, ktoré si zachovávajú svoju rezonanciu v našej súčasnej dobe.

Čo nás urobilo ľuďmi, čo by nás mohlo urobiť nesmrteľnými? Aký druh spoločnosti bol optimálny? Ako skutočne slobodný bol jednotlivec? Po čom túžil osvietený muž?

Fascinovaný filozofiou a starými Grékmi – ktorých dočasná a aj keď veľmi obmedzená demokracia ma po stáročia volala do Philadelphie, kde som sa narodil, a zvončeka amerických zakladateľov za slobodu – rozhodol som sa zapísať sa do kurzu v mojom malom slobodnom umení, vysokej škole antickej filozofie.

Trieda sa stretávala každý utorok večer na tri hodiny a spoločne ju vyučovali dvaja profesori. S mojou rozvíjajúcou sa myslou som dychtivo sledoval trajektórie Hésioda, Pytagora, Platóna a Aristotela, keď som sa snažil porozumieť svojmu obklopujúcemu sa svetu.

Namiesto toho som sa ocitol na seminári, ktorého týždenné stretnutia sa stali akýmsi pódiumom Hyde Parku pre jedného z profesorov, ktorý zatienil svojho kolegu a nadával svojim mladým študentom nádvankami o Marxovi a komunistickej strane a právach pracujúcich a revolučných svetonázoroch – bez toho, aby sa obťažoval spájať akýkoľvek zo svojich nájazdov s čímkoľvek zo starovekého Grécka.

Preto som sa v tomto kurze prakticky nič nenaučil o filozofoch, ktorí poskytli základy západnému mysleniu, a ešte menej o mäťacom amalgáme socialistických a komunistických ideológií prezentovaných s hrozivou energiou.

O koľko lepšie by bolo, pomyslel som si už vtedy, keby sme sa ponorili do dialógov a debát o podstate myslenia a ľudských vzájomných vzťahoch, o štruktúre Platónovej *republiky* s jej neslávne a právom známou alegóriou jaskyne a o prevládajúcich spoločnostiach mestských štátov, ktoré sa snažili koexistovať, koptovať alebo zničiť jeden druhého, aj keď nad polostrovom číhala väčšia vojenská hrozba.

Absolvoval som kurz, ak je niečo viac ignorantské, ako keď som s ním začínal, kvôli poslaniu jedného muža zmeniť triedu na politickú prednášku, ktorá neprináša nič iné ako tichý súhlas.

V tom čase bolo školné niečo, čo sa dalo zarobiť a zaplatiť z výnosov študentskej letnej brigády. Urobil som si vlastné čítanie a prešiel do iných kurzov a nevenoval som veľa pozornosti veľkému

kúsku premárneného semestra - v skutočnosti až doteraz.

Aká inštitúcia by nechala takého profesora, ako je tento - mimochodom jeho spoluvyučujúceho partnera, neurobil nič pre to, aby sa presadil - ovládnuť a tak zločinne sa odkloniť od svojho predmetu? Ako sa z toho do pekla dostal?

Teraz, predpokladám, vidím, v správach, ktoré som čítal o kedysi oceniteľných areáloch Ivy League, ktoré sa vzdali zodpovednosti za šírenie učenia v prospech účtovania obrovských poplatkov za to, čo sa rovná indoktrinácii, a nie katalýze myslenia v osnovách humanitných a spoločenských vied.

Nikdy som to nemal ľahké s nejasnými a vysoko subjektívnymi prístupmi profesorov v týchto oblastiach, ale chápem, k čomu všetko toto vlnené racionálna viedlo: študentskú armádu figurín, ktoré prijali „prebudenie“, ktoré je také ochabnuté. Je v konečnom dôsledku materiálna.

Zjavne si môžeme eminentne slobodne zvoliť pohlavie a usilovať sa o prekročenie ľudských obmedzení - ale máme zakázané hovoriť svoj názor.

Keď už hovoríme o tom - teda o mysli - práve som čítal článok, ktorý vyzdvihoval výhody klasickej hudby a jej úžasnú schopnosť meniť mozog.

Je to mozog, vidíte, ktorý uzatvára dohodu. Akonáhle nám povedia, ako sa zväčšuje sivá hmota alebo ako šteklika hipokampus alebo locus ceruleus alebo amygdala, MUSÍME byť presvedčení o veľkej добрôte veci, ktorá má taký účinok.

Je to veľmi šikovný spôsob - tento apel na mozgové tkanivo - na vyhladenie mysle. Do istej miery sa zdá, že všetci podľahneme tomuto pseudovedeckému apelu na zdanlivo tvrdú neuroanatomickú vedu: spomeňme temporálny lalok a všetci môžeme vzdychať v uznaní!

Spomeňme si na posledné štyri roky covid-mánie a budeme počuť veľa vecí o spike proteíne, ktorého účinok na mozgové tkanivo by zrejme vysvetľoval masovú formáciu meniacu náladu, ktorá vyvoláva zombie stavy podriadenosti.

Z hľadiska mysle však existuje množstvo dôkazov o psychologickú a emocionálnu traumu, zámerne zostrojenu a neúnavne spôsobenu, aby opisala nový sociálny terén, ktorý vznikol.

Dôležitá je biológia a netreba prehliadať fyzické urážky organizmu; ale ani masívne útoky na naše individuálne a kolektívne mysle - nie na mozgy - by sa nemali odsúvať na podriadené miesto.

Domnievam sa, že ľudskou prirodzenosťou je hľadať vysvetlenia vo hviezdach alebo v našich bunkách, že sme poddaní, keď chyby ležia do značnej miery v nás samých, v našich myšliach a srdciach, zbití a zbití do slabosti alebo iracionálnej zúrivosti samotným úskočne ľudské a manipulatívne sily vyššie. Niet divu, že toľko ľudí prasklo pod koordinovaným a všadeprítomným tlakom vládnych inštitúcií a ich komplicov z Big Media.

Ale aké úžasné je, že toľkí z nás si nenechali - a nikdy - nenechajú svoju myseľ podľahnúť!

AUTOR: Emanuel Garcia

Překlad: S.S.

ZDROJ: www.globalresearch.ca/brains-minds-and-lost-philosophies/5857113